

Dz.U. 2006 Nr 183 poz. 1353**U S T A W A**

z dnia 24 sierpnia 2006 r.

o podatku tonażowym**Opracowano na podstawie t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 511, z 2015 r. poz. 211.**

Rozdział 1

Podmiot i przedmiot opodatkowania

Art. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie podatkiem tonażowym niektórych dochodów (przychodów) osiągniętych przez przedsiębiorców żeglugowych eksploatujących morskie statki handlowe w żegludze międzynarodowej.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) konwencji SOLAS – rozumie się przez to Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319, z 1986 r. Nr 35, poz. 177 oraz z 2005 r. Nr 120, poz. 1016) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321), oraz Protokołem z 1988 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 11 listopada 1988 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 191, poz. 1173 i 1174);
- 2) Dokumentie Zgodności – rozumie się przez to dokument wydany zgodnie z konwencją SOLAS przedsiębiorcy żeglugowemu, który spełnia wymagania Międzynarodowego kodeksu zarządzania bezpieczną eksploatacją statków i zapobieganiem zanieczyszczeniu (Kodeks ISM), określonego w rozdziale IX konwencji SOLAS;
- 3) przedsiębiorcy żeglugowym – rozumie się przez to:
 - a) osobę fizyczną, osobę prawną i spółkę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych

(Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.¹⁾), mającą odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która spełnia przynajmniej jeden z warunków:

- we własnym imieniu uprawia żeglugę statkiem własnym lub cudzym oraz posiada ważny Dokument Zgodności,
 - jest właścicielem statku, ale nie uprawia równocześnie we własnym imieniu żeglugi statkiem własnym lub cudzym,
 - zarządza cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz na podstawie umowy, oraz posiada ważny Dokument Zgodności,
- b) wspólnika spółki cywilnej, spółki jawnej i spółki komandytowej, mającego siedzibę, zarząd lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która spełnia przynajmniej jeden z warunków:
- we własnym imieniu uprawia żeglugę statkiem własnym lub cudzym oraz posiada ważny Dokument Zgodności,
 - jest właścicielem statku, ale nie uprawia równocześnie we własnym imieniu żeglugi statkiem własnym lub cudzym,
 - zarządza cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz na podstawie umowy, oraz posiada ważny Dokument Zgodności,
- c) przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.²⁾) prowadzącego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 i 2, który spełnia przynajmniej jeden z warunków:
- we własnym imieniu uprawia żeglugę statkiem własnym lub cudzym oraz posiada ważny Dokument Zgodności,
 - jest właścicielem statku, ale nie uprawia równocześnie we własnym imieniu żeglugi statkiem własnym lub cudzym,
 - zarządza cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz na podstawie umowy, oraz posiada ważny Dokument Zgodności;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1010, 1342, 1448 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 613, 888, 1012, 1027, 1036, 1287 i 1387 oraz z 2014 r. poz. 40 i 312.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650.

- 4) żegludze międzynarodowej – rozumie się przez to żeglugę morską wykonywaną między:
 - a) portami polskimi a portami zagranicznymi, w tym także między portami polskimi, pod warunkiem że żegluga między portami polskimi jest częścią podróży morskiej do portu zagranicznego, lub
 - b) portami polskimi a miejscami przeznaczenia położonymi poza granicą polskiego morza terytorialnego,
 - c) portami zagranicznymi;
- 5) statku – rozumie się przez to morski statek handlowy o polskiej przynależności;
- 6) transporcie multimodalnym – rozumie się przez to przewozy dokonywane na podstawie jednego dokumentu przewozowego różnymi środkami transportu, w tym statkiem;
- 7) okresie eksploatacji statku – rozumie się przez to okres, w którym statek jest wpisany do polskiego rejestru okrętowego;
- 8) pojemności netto (NT) albo pojemności brutto (GT) – rozumie się przez to odpowiednio pojemność netto (NT) albo pojemność brutto (GT) statku ustaloną w międzynarodowym świadectwie pomiarowym;
- 9) okresie opodatkowania – rozumie się przez to okres opodatkowania podatkiem tonażowym;
- 10) zarządzaniu cudzym statkiem – rozumie się przez to zarządzanie techniczne polegające na zapewnieniu statkowi zdatności do żeglugi i zgodności z wymaganiami technicznymi, dotyczącymi bezpieczeństwa i ochrony oraz zarządzanie załogą polegające na zapewnieniu obsady statku załogą o właściwych kwalifikacjach i wymaganym składzie, oraz prowadzeniu wszystkich spraw związanych z załogą, w szczególności: przygotowaniu listy płac, zapewnieniu członkom załogi ochrony ubezpieczeniowej od następstw nieszczęśliwych wypadków i na wypadek inwalidztwa, organizowaniu podróży na statek i ze statku, zapewnieniu wymaganych wiz, możliwości korzystania z usług opieki medycznej oraz dokonywaniu oceny pracy członków załogi i ich szkolenia.

Art. 3. 1. Opodatkowaniu podatkiem tonażowym podlegają przedsiębiorcy żegludgowi prowadzący działalność polegającą na świadczeniu usług w żegludze

międzynarodowej, z wykorzystaniem statków o pojemności brutto (GT) powyżej 100 jednostek każdy, w zakresie:

- 1) przewozu ładunku lub pasażerów – z tym, że w przypadku usług świadczonych przez:
 - a) holownik – co najmniej 50% czasu pracy faktycznie wykonywanej w ciągu roku stanowi przewóz ładunku lub pasażerów drogą morską,
 - b) pogłębiarkę – co najmniej 50% czasu pracy faktycznie wykonywanej w ciągu roku stanowi przewóz wydobytego materiału drogą morską,
 - 2) ratownictwa pełnomorskiego
- którzy dokonali wyboru tej formy opodatkowania.

2. Opodatkowaniu podatkiem tonażowym podlega również działalność przedsiębiorcy żeglugowego w zakresie:

- 1) dzierżawy i użytkowania kontenerów,
- 2) prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
- 3) prowadzenia terminali pasażerskich,
- 4) sprzedaży towarów lub usług na pokładzie statku pasażerskiego i pasażersko-towarowego w celu ich wykorzystania na pokładzie statku,
- 5) prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statku pasażerskiego i pasażersko-towarowego,
- 6) dowozu lądowego i morskiego ładunku lub pasażerów,
- 7) przewozu ładunku lub pasażerów w transporcie multimodalnym,
- 8) zarządzania cudzym statkiem – jeżeli przedsiębiorca żeglugowy prowadzi tę działalność z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej i większość osób zatrudnionych przez niego na lądzie lub na statku stanowią obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej,
- 9) świadczenia usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudnienia, związanych z załogą statku,
- 10) zawierania umów najmu, dzierżawy lub czarteru statków

– pod warunkiem że działalność ta jest związana ze świadczeniem usług, o których mowa w ust. 1.

3. Opodatkowaniu podatkiem tonażowym nie podlega działalność w zakresie:

- 1) poszukiwań, badań geologicznych oraz wydobywania zasobów mineralnych z dna morskiego;

- 2) rybołówstwa lub przetwórstwa rybnego;
- 3) budowy portów morskich, budowy i remontu infrastruktury portowej lub urządzeń portowych;
- 4) budowy elektrowni wiatrowych;
- 5) budowy rurociągów przesyłowych na dnie morza;
- 6) budowy dróg wodnych lub pogłębiania dna dróg i zbiorników wodnych;
- 7) prac podwodnych;
- 8) świadczenia usług pilotowych w granicach portów morskich;
- 9) żeglugi pasażerskiej w granicach portów i przystani morskich;
- 10) edukacji, badań naukowych, sportu lub transportu rekreacyjnego;
- 11) eksploatacji statków stale zakotwiczonych lub zacumowanych, które nie posiadają zdolności żeglugowej.

Rozdział 2

Podstawa opodatkowania i wysokość podatku

Art. 4. 1. Podstawę opodatkowania podatkiem tonażowym stanowi dochód przedsiębiorcy żeglugowego z działalności podlegającej opodatkowaniu na podstawie art. 3 ust. 1 i 2, odpowiadający iloczynowi dobowej stawki ustalonej zgodnie z art. 5 ust. 1–3 oraz okresu eksploatacji w danym miesiącu wszystkich statków przedsiębiorcy żeglugowego, z których dochód opodatkowany jest podatkiem tonażowym.

2. W przypadku przedsiębiorców żeglugowych, o których mowa w art. 2 pkt 3 lit. b, podstawę opodatkowania podatkiem tonażowym stanowi dochód z działalności podlegającej opodatkowaniu na podstawie art. 3 ust. 1 i 2, odpowiadający iloczynowi dobowej stawki ustalonej zgodnie z art. 5 ust. 1–3 oraz okresu eksploatacji w danym miesiącu wszystkich statków spółki cywilnej, spółki jawnej, spółki komandytowej lub spółki komandytowo-akcyjnej, z których dochód opodatkowany jest podatkiem tonażowym, określony proporcjonalnie do prawa takiego przedsiębiorcy żeglugowego w udziale w zysku spółki. W przypadku braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że prawa do udziału w zysku są równe.

Art. 5. 1. Dobową stawkę ustala się w zależności od pojemności netto (NT) statku od każdych 100 jednostek, według stawek wyrażonych w euro, określonych w tabeli.

Lp.	Pojemność netto (NT) statku	Stawki do obliczenia dochodu
1	do 1000	0,5 euro za każde 100
2	od 1001 do 10 000	0,35 euro za każde 100 powyżej 1000
3	od 10 001 do 25 000	0,20 euro za każde 100 powyżej 10 000
4	od 25 001	0,10 euro za każde 100 powyżej 25 000

2. Dobową stawkę ustaloną zgodnie z ust. 1 przelicza się na złote według kursu średniego euro z ostatniego dnia miesiąca, za który stawka jest obliczana, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski. W przypadku gdy na ten dzień kurs średni nie został ogłoszony, do przeliczenia stosuje się kurs ostatnio ogłoszony w danym miesiącu.

3. Dla celów obliczeniowych pojemność netto (NT) statku zaokrągla się w sposób następujący:

- 1) pojemność netto (NT) mniejszą niż 50 jednostek pomija się;
- 2) pojemność netto (NT) 50 jednostek i więcej podwyższa się do pełnych 100 jednostek.

4. Podatek tonażowy wynosi 19% podstawy opodatkowania, o której mowa w art. 4.

Art. 6. (uchylony).

Art. 7. 1. Dochodów przedsiębiorcy żeglugowego z działalności określonej w art. 3 ust. 1 i 2 oraz przychodów, o których mowa w art. 8, nie łączy się z innymi dochodami (przychodami) przedsiębiorcy żeglugowego podlegającymi opodatkowaniu podatkiem dochodowym na podstawie innych ustaw.

2. W okresie opodatkowania podatkiem tonażowym przedsiębiorca żeglugowy jest obowiązany prowadzić odrębny wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych związanych z działalnością, o której mowa w art. 3 ust. 1 i 2, a w przypadku przedsiębiorcy żeglugowego, o którym mowa w art. 2 pkt 3 lit. b, wykaz obowiązana jest prowadzić spółka cywilna, spółka jawna i spółka komandytowa.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o którym mowa w ust. 2, kierując się koniecznością

prawidłowego określenia, dla celów podatku dochodowego, wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych i stawki amortyzacyjnej.

Art. 8. 1. Przychody uzyskane przez przedsiębiorcę żeglugowego będącego podatnikiem podatku tonażowego ze sprzedaży statków, w części niewykorzystanej na nabycie własności lub udziału we współwłasności, remont, modernizację lub przebudowę statków, w okresie 3 lat od dnia sprzedaży, są opodatkowane stawką ryczałtową w wysokości 15%.

2. Podatek z tytułu, o którym mowa w ust. 1, podlega wpłacie, bez wezwania, w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin do wydatkowania przychodu na cele wskazane w tym przepisie.

Rozdział 3

Pobór podatku

Art. 9. 1. Wybór opodatkowania podatkiem tonażowym następuje przez złożenie przez przedsiębiorcę żeglugowego oświadczenia, według ustalonego wzoru, o wyborze takiego opodatkowania, zwanego dalej „oświadczeniem”.

2. Oświadczenie składa się do organu podatkowego właściwego w sprawach podatku tonażowego, którym jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach podatku dochodowego.

3. Oświadczenie składa się do dnia 20 stycznia pierwszego roku podatkowego okresu opodatkowania, a jeżeli przedsiębiorca żeglugowy rozpoczyna wykonywanie działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 i 2, w trakcie roku podatkowego – do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia tej działalności.

4. W oświadczeniu zamieszcza się dane identyfikujące przedsiębiorcę żeglugowego, w szczególności nazwę lub imię i nazwisko, adres i numer identyfikacji podatkowej, wraz z informacją o posiadanym Dokumencie Zgodności, dane dotyczące okresu opodatkowania, prowadzonej działalności przez przedsiębiorcę żeglugowego oraz informacje o statkach eksploatowanych przez niego w żegludze międzynarodowej – według stanu na dzień złożenia oświadczenia, takie jak: nazwa statku, numer identyfikacyjny Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), status statku u przedsiębiorcy żeglugowego, pojemność netto (NT) statku.

5. Przedsiębiorca żeglugowy jest obowiązany zawiadomić organ podatkowy właściwy w sprawach podatku tonażowego o zaistniałych w okresie opodatkowania zmianach danych zawartych w oświadczeniu w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniała zmiana.

6. W przypadku zakończenia działalności określonej w art. 3 ust. 1 i 2 w okresie opodatkowania przedsiębiorca żeglugowy składa, w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zakończono tę działalność, organowi podatkowemu właściwemu w sprawach podatku tonażowego oświadczenie o zakończeniu działalności objętej ustawą.

Art. 10. 1. Przedsiębiorca żeglugowy podlega opodatkowaniu podatkiem tonażowym przez okres opodatkowania 10 lat.

2. W okresie opodatkowania nie jest możliwa zmiana formy opodatkowania.

3. (uchylony).

4. W przypadku zakończenia działalności określonej w art. 3 ust. 1 i 2 w okresie opodatkowania ponowny wybór opodatkowania podatkiem tonażowym może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorca żeglugowy zakończył działalność.

5. W przypadku sprzedaży albo utraty statków okres, o którym mowa w ust. 4, liczy się od dnia wyrejestrowania statku z rejestru okrętowego.

Art. 11. 1. W przypadku połączenia się przedsiębiorców żeglugowych opodatkowanych podatkiem tonażowym okresem opodatkowania przedsiębiorcy żeglugowego powstałego w wyniku tego połączenia jest okres opodatkowania przedsiębiorcy żeglugowego, który wcześniej złożył oświadczenie.

2. W przypadku przejęcia przez przedsiębiorcę żeglugowego opodatkowanego podatkiem tonażowym innych przedsiębiorców żeglugowych opodatkowanych takim podatkiem okresem opodatkowania jest okres opodatkowania przedsiębiorcy żeglugowego przejmującego.

3. W przypadku połączenia przedsiębiorcy żeglugowego opodatkowanego podatkiem tonażowym z przedsiębiorcą żeglugowym nieopodatkowanym podatkiem tonażowym okresem opodatkowania jest faktyczny okres opodatkowania przedsiębiorcy żeglugowego opodatkowanego podatkiem tonażowym.

Art. 12. [1. Przedsiębiorcy żeglugowi są obowiązani za każdy miesiąc roku podatkowego obliczać podatek tonażowy w sposób określony w art. 5 ust. 4 i wpłacać bez wezwania do urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach podatku tonażowego, w terminie do 20. dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, a za miesiąc grudzień – w terminie złożenia zeznania.]

<1. Przedsiębiorcy żeglugowi są obowiązani za każdy miesiąc roku podatkowego obliczać podatek tonażowy w sposób określony w art. 5 ust. 4 i wpłacać bez wezwania do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach podatku tonażowego wykonuje swoje zadania, w terminie do 20 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, a za grudzień – w terminie złożenia zeznania.>

Nowe brzmienie ust. 1 w art. 12 wejdzie w życie z dn. 1.04.2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 211).

2. Przedsiębiorcy żeglugowi są obowiązani złożyć w urzędzie skarbowym, o którym mowa w ust. 1, zeznanie, według ustalonego wzoru, o wysokości podatku tonażowego należnego za dany rok podatkowy do dnia 31 stycznia roku następnego.

3. (uchylony).

4. Podatek tonażowy wynikający z zeznania jest podatkiem należnym za dany rok podatkowy, chyba że właściwy organ podatkowy lub właściwy organ kontroli skarbowej wyda decyzję, w której określi inną wysokość podatku.

Art. 13. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

- 1) zeznania, o którym mowa w art. 12 ust. 2,
- 2) oświadczenia

– wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania, uwzględniając zakres informacji niezbędnych do prawidłowego ustalenia zobowiązania podatkowego.

Art. 13a. Wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym można dokonać w okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności podatku tonażowego z rynkiem wewnętrznym.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 14–18. (pominięte).³⁾

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

³⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o podatku tonażowym (Dz. U. poz. 511).